

Ruh'un Yasasına dayanın (Romalılar 8:1-11)

Tanrı gerçekten var. Yaşayan Tanrı Kutsal Ruh aracılığıyla içimizde kalıyor. Kutsal Ruh ruhumuzun Tanrı'yla iletişim yapmasına yardım eder, ve İsa Mesih'in yaptıklarına inanmamızı sağlar. İsa efsanevi varlık değildir. O'nun yaptıklarını yazarsa bu dünyaya bile sığmaz. Onlardan en çok gerekli şeylerin yazıldığı kitap Kutsal Kitap'tır. Ve Kutsal Kitap'la İsa'nın birbirine uyduğuna tanıklık eden kişi Kutsal Ruh'tur.

Tanrı insana iki Yasa verdi. Biri bedenle ilgili ve öbürü ruhla ilgilidir. İnsan işlevine göre ruh ve beden olarak bölünebilir. Ruh derken sonsuz bir varlıktır ama karakter değildir. Ama can bir karakterdir. Akıl, duygu ve iradesi vardır. Tabii ki hayvanın da canı var ama biraz farklıdır. Bedeni olması lazım ki canı da olabilir. Bedeni kaybolunca canı da kaybolur. Ama insan ruhsal varlık olduğu için bedeni kaybolursa da canı ruhuyla birleşerek sonsuza kadar var. Bu nedenle ruh ve can diyoruz. İnsanlar genelde bedeninin 'ben' olduğunu düşünüyorlar ama gerçek 'ben' beden değil 'ruh ve can'dır.

Tanrı'nın insanlara verdiği Yasa arasında bedenle ilgili Yasa Kutsal Yasa'dır. Kutsal Yasa'nın temeli On emirdir. Tanrı'yla ilgili olan ilk dört buyruğun dışında aslında On emir insanların vicdanının sesiyle hemen hemen aynıdır. On emiri yerine getirmek imkânsız bir şey olmayabilir ama Kutsal Yasa peygamberler aracılığıyla somutlaştırılarak çoğaldı. Ve o kadar çok olan buyruklara göre günahkâr olmayan beden hiç yoktur. Hatta Kutsal Yasa günahın ücretinin ölüm olduğunu belirledi. Kutsal Yasa'ya göre günahkâr olan insan sonuçta cehenneme atılıp sonsuz ceza almak zorundadır.

Tanrı'nın insana verdiği başka bir Yasa daha var. Bu Ruh'un Yasasıdır. Bu kişinin ruh ve canıyla ilgili Yasadır. Ne yazık ki birçok insan ruhsal hayatını sürdürürken bedeninin Yasasının altında olmaya çalışıyorlar. Bazı insanlar işleri başarılı değilse, yada çocukları hastalanınca 'Bu benim günahımdan dolayıdır. Ben ceza almam lazım' diye kendisini suçluyorlar, yada birkaç gündür oruç tutmak gibi kendisine sıkıntı çektirerek günahın yükünü kaldırmaya çalışıyorlar.

Böyle insanlar hakkında Galatyalılar 3:3 "Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz?" diye söyledi, 1:8 "İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona!" diye söyledi. Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, tekrar bedeninin Yasasına kendisini teslim ederse günahlar için artık kurban kalmadığını bilmek lazım.

Bedeninin Yasasından dolayı birçok insanın ruhsal hayatı engelleniyor. Ruhsal hayatını sürdürürken ruhsal olarak özgürlük hissetmek lazım ama, Kutsal Yasa'ya kendisini teslim etmiş olanlar hâlâ yargılanma ve korku içinde lanetlenmektedirler. Bu nedenle Kutsal Yasa'yı iyice yerine getirmekte olan din bilginler ve Ferisilere İsa 'Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler' diye söyledi.

Yasa'nın gereğini yerine getirmek için Tanrı Oğlu'nu beden olarak dünyaya gönderdi. Kutsal Yasa'nın en son gereği insanın ölümüdür. Ama insan günahından ölüncü dirilemez, çünkü insanda doğruluk yoktur. Dolayısıyla Tanrı'nın Oğlu Yasa'nın gereğine göre insanın yerinde öldü, ve Tanrı O'nu diriltti. Böylece Tanrı'nın Oğlu Yasa'nın gereğini yerine getirdi ve artık insanlara "Siz özgür kıldınız. Artık Kutsal Yasa'nın altında olmayın, oradan çıkın" diye söylemektedir.

Kutsal Yasa'dan çıkıp İsa'da olmak için vaftiz lazım. Bazı insan "Ben henüz vaftize layık değilim" diye alçakgönüllüymüş gibi kendisini göstermeye çalışıyor. Ama böyle insan hâlâ Kutsal Yasa'nın lanetinin altında olmaktadır. Bugün müjdeyi duyup inandıysa bugün hemen vaftiz olup lanetten çıkmak lazım. Bu Rab'bin buyruğudur. Vaftiz olurken su içine girmek

İsa'nın ölümüyle birleşerek Yasa'nın gereğini yerine getirmektir, sudan çıkmak ise dirilmiş olan İsa'yla birleşerek İsa'nın yaşamına sahip olmaktır.

Bu dünyada yaşadığımız sürece bedenimiz sıkıntı çekebilir. Ama ruhumuz Kutsal Yasa'nın altında olmamak lazım. Biz artık Kutsal Yasa'ya bağlı değiliz çünkü Ruh'un Yasası bizi özgür kıldı (Romalılar 8:1-2). Ruh'tan doğanlar bedenin Yasasının altında olmamak lazım. İnsanlar problemler çıkınca nedeninin günah olduğunu düşünüyorlar. Kutsal Ruh'u aldıktan sonra böylece bedenin Yasasında olmak bile bile günah işlemektir (İbraniler 10:26-27). Ruh'un Yasası bizlere "Siz özgür olun. Kendinizi suçlamayın" diye öğretmektedir.

Niçin Ruh'un Yasasını izlemiyorsunuz? Kutsal Yasa korkunç olduğunu biliyorsanız Ruh'un Yasası daha korkunç olduğunu bilmek lazım. Kutsal Ruh geldiği halde hâlâ Kutsal Ruh'la özgür olmayanlar Ruh'un yönetiminde olmayanlardır. Birçok insan vicdanına göre kendisini yargılayarak suçluluk duygusunu hisseder ama asıl tehlikeli günah Ruh'a karşı işlenen günahdır. İblis Kutsal Yasa'yı kullanarak insanları suçluyor. "Sen günah işledin değil mi? Senin gibi günahkâr nasıl kurtulabilir?" Bunun gibi ayartmalar varsa da biz bütün canımızla İsa'nın başarısını kabul ederek imanımıza tanıklık etmemiz lazım (Vahiy 12:11)

Ruh'un Yasasıyla özgür olanların ruhu mutludur. İnsanlar dünyadaki yaşamı başarılıysa kendisi doğru olduğu için öyle olduğunu düşünüyorlar. Ama tersine yaptığı iş başarısızsa kendisi lanet aldığı için öyle olduğunu düşünüyorlar. Ama böyle düşünmek bedenin Yasasını izlemektir. Maddi başarı yada başarısızlığın ruhunuzla alakalı olduğunu düşünmeyin. Sonsuz değişmeyen ruhun mutluluğunu arayın.

Rab yeryüzündeyken kendi başını yaslayacak bir yer bile yoktu. Ama O özgür ve mutluydu. 'Bereket' demek 'Tanrı'nın mutluluğu' demektir. Rab yeryüzündeyken çok sıkıntılar çekti ama her zaman Tanrı'nın mutluluğuyla mutluydu. Kutsal Ruh'la mutlu olan İsa Kutsal Ruh'la çalıştı, Kutsal Ruh'la öğretti, Kutsal Ruh'la hareket etti ve artık Kutsal Ruh'la dirildi.

Ruh'un Yasasını izlemezse belki bedenin Yasasının peşinden koşabilir. Ruhsal hayatını sürdürürken bedeninin Yasasını uygularsa lanet altında olabilir. Vaftiz aracılığıyla bedenin Yasasından kurtulduysa artık tamamen Ruh'un Yasasını izlemelidir. İnsan kendi başarısıyla doğru insan olamaz. İsa Mesih'in başarısıyla sadece aklanabiliriz. Kutsal Ruh bizleri doğru insan olarak kabul etti ama eğer biz bunu inkâr edersek Rab da meleklerin önünde bizleri inkâr edecektir. Dolayısıyla vicdanınıza göre kendinizi yargılamayın. Tanrı'nın lütfünü almanız lazım. Ruhunuz Kutsal Ruh'la mutlu olması lazım.